

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 23 gusht 2021
Nr. ref.:RK 1841/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI194/20

Parashtrues

Korab Shasivari

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Rev.
nr. 423/2019 të 10 qershorit 2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS

e përbërë nga:

Gresa Caka Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Korab Shasivari nga Gjakova (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës). Parashtruesin e kërkesës e përfaqëson Vehbi Halili, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Rev. nr. 423/2019 të 10 qershorit 2020, në lidhje me Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit Ac. nr. 3943/17 të 26 prillit 2019.
3. Parashtruesit të kërkesës i është dorëzuar aktgjykimi i kontestuar më 1 shtator 2020.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës Supreme, përmes të cilit, pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesioneve] dhe nenin 55 [Kufizimi i të Drejtave dhe Lirive Themelore] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Kushtetuta), si dhe neni 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 29 dhjetor 2020, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata) pranoi kërkesën e parashtruesit.
7. Më 30 dhjetor 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama Hajrizi (kryesuese), Gresa Caka Nimani dhe Safet Hoxha (anëtarë).
8. Më 15 janar 2021, Gjykata njoftoi avokatin e parashtruesit të kërkesës për regjistrimin e kërkesës.
9. Të njëjtën ditë Gjykata njoftoi Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë ajo gjithashtu kërkoj dëshmi nga Gjykata Themelore se kur vendimi i kontestuar i Gjykatës Supreme i ishte dorëzuar parashtruesit të kërkesës.
10. Më 21 janar 2021, Gjykata Themelore dërgoi dëshmi se kur i ishte dorëzuar aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme parashtruesit të kërkesës.
11. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe Rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, Gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u

zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin 4 të Rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, më 25 qershor 2021.

12. Më 25 maj 2021, bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 9 (Përfundimi i mandatit para kohës) të Ligjit dhe Rregullit 7 (Dorëheqja e gjyqtarëve) të Rregullores së punës, Gjyqtari Bekim Sejdiu paraqiti dorëheqjen e tij nga pozita e gjyqtarit pranë Gjykatës Kushtetuese.
13. Më 27 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin nr. KI194/20, caktoi gjyqtaren Selvete Gërxhaliu-Krasniqi Gjyqtare raportuese në vend të gjyqtarit Bekim Sejdiu pas dorëheqjes së tij.
14. Më 31 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin nr. KK 160/21 përcaktoi që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani të emërohej kryesuese në Kolegjet shqyrtuese në rastet kur ajo ishte emëruar anëtare e Kolegjit, përfshirë rastin aktual.
15. Më 26 qershor 2021, bazuar në paragrafin 4 të Rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës nr. KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese
16. Më 28 qershor 2021, Kryetarja e Gjykatës Gresa Caka-Nimani nxori vendimin Nr. K.SH. KI194/20, duke zëvendësuar anëtarin e mëparshme të Kolegjit shqyrtues Arta Rama-Hajrizi, në rolin e saj si anëtare e Kolegjit shqyrtues, me gjyqtarin Bajram Ljatifi.
17. Më 21 korrik 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe njëzëri votash i rekomandoi Gjykatës që kërkesa është e papranueshme.

Përmbledhja e fakteve

18. Bazuar në shkresat e lëndës, rrjedh se parashtruesi i kërkesës ishte zyrtar i Doganës së Kosovës dhe se më 11 korrik 2007. në bashkëpunim me një zyrtar tjetër doganor, duke keqpërdorur pozitën e tij zyrtare, i mundësoi një personi fizik të bëjë futjen e mallrave doganore në territorin e Kosovës, pa iu nënshtruar procedurave doganore.
19. Komisioni Disiplinor i Shërbimit Doganor zhvilloi procedurë disiplinore kundër parashtruesit të kërkesës për shkak të dyshimit të bazuar se ai kishte bërë shkelje „Kodit të mirësjelljes neni 3.1 nënpika 1 dhe neni 15.3 nënpika 4,7; dhe nënpika 14.8, veprime këto të dënueshme sipas „Aneksin 1, kategoria 1, pika 5 dhe 13 kategoria 2 pika 9 e Rregullores mbi Procedurat Disiplinore të Shërbimit Doganor si dhe shkeljen e detyrave të punës të përcaktuara me Kodin e Mirësjelljes së oficerëve të Shërbimit Doganor...”

20. Më 23 gusht 2008, Komisioni Disiplinor i Shërbimit Doganor nxori Vendimin 234 duke i shqiptuar parashtruesit të kërkesës masën disiplinore “Përfundim (largim) nga puna”. Në arsyetimin e vendimit, Komisioni Disiplinor deklaroi:

Gjatë procedurës disiplinore është konstatuar që „zyrtari i fajësuar doganor ka kryer veprime të pandershme dhe ka vepruar në kundërshtim me Kodin e Mirësjelljes, më konkretisht ka bërë shkelje të Kodit të Mirësjelljes neni 3. 1, nënpika 1 dhe neni 15. 3, pasi që nuk është sjellë me ndershmëri dhe profesionalizëm dhe ka bërë keqpërdorim të detyrës zyrtare. Nënpika 4, pasi që nuk ka zbatuar kodin doganor dhe dispozitat e kodit të mirësjelljes. Nënpika 7, pasi që keqpërdorur informatat zyrtare të siguruar gjatë detyrës zyrtare, dhe nënpika 14. 8, pasi që ka keqpërdorur telefonin mobil gjatë orarit zyrtar të punës, veprime këto të dënueshme sipas Aneksit 1, kategoria 1. pika 5 dhe 13, kategoria 2, pika 9 e Rregullores mbi Procedurat Disiplinore të Shërbimit Doganor, andaj Komisioni disiplinor në mënyrë unanime ka shqiptuar masën disiplinore të përfundimit nga puna, duke konsideruar se kjo masë është proporcionale me fuqinë provuese të provave të prezantuara dhe me përgjegjësinë personale të oficerit të dyshuar“.

21. Më 11 shtator 2008, vendimi 234 për suspendim nga puna të parashtruesit të kërkesës u nënshkrua nga Drejtori i Përgjithshëm i Doganave, me ç'rast vendimi për suspendim u bë i plotfuqishëm.
22. Komisioni Disiplinor i Shërbimit Doganor vazhdoi të zhvillojë procedurat kundër parashtruesit të kërkesës, gjë që rezultoi në faktin se më 23 shtator 2008, ai gjithashtu lëshoi një vendim për Shkarkim (pushim) të parashtruesit të kërkesës nga puna.
23. Në arsyetimin e vendimit, Komisioni Disiplinor i Shërbimit Doganor deklaroi: „Komisioni disiplinor (duke mos u lëshuar ne përgjegjësin penale të oficerit të dyshuar doganor) në masë të mjaftueshme ka vërtetuar se oficeri i dyshuar doganor, duke keqpërdorur detyrën zyrtare, me datë 11.07.2007 i ka mundësuar një personi fizik (palë) që përmes hyrjes doganore aeroporti të bëjë kalimin e mallit pa u kontrolluar dhe pa ju nënshtruar detyrimeve dhe procedurave doganore.

Zyrtari i fajësuar Korab Shasivari ka kryer veprime të pandershme dhe ka vepruar në kundërshtim me Kodin e Mirësjelljes, më konkretisht ka bërë shkelje të Kodit të Mirësjelljes neni 3. 1, nënpika 1 dhe neni 15. 3, pasi që nuk është sjellë me ndershmëri dhe profesionalizëm dhe ka bërë keqpërdorim të detyrës zyrtare. Nënpika 4, pasi që nuk ka zbatuar kodin doganor dhe dispozitat e kodit të mirësjelljes. Nënpika 7, pasi që keqpërdorur informatat zyrtare të siguruar gjatë detyrës zyrtare, dhe nënpika 14.8, pasi që ka keqpërdorur telefonin mobil gjatë orarit zyrtar të punës, veprime këto të dënueshme sipas Aneksit 1, kategoria 1. pika 5 dhe 13, kategoria 2, pika 9 e Rregullores mbi Procedurat Disiplinore të Shërbimit Doganor“.

24. Parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë te Drejtori i Përgjithshëm i Doganave kundër vendimit 234 të Komisionit Disiplinor të Shërbimit Doganor.

25. Më 30 tetor 2008, Drejtori i Përgjithshëm i Doganave refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe nënshkroi vendimin 367 për largim (pushim) të parashtruesit të kërkesës nga puna.
26. Gjykata gjithashtu vëren në shkresat e lëndës që Prokuroria Publike inicioi procedurë penale kundër parashtruesit të kërkesës dhe personave të tjerë, dhe se kjo procedurë u ndërpre me vendimin e Gjykatës Komunale për hedhjen poshtë të akuzës kundër parashtruesit të kërkesës për shkak të parashkrimit absolut të ndjekjes penale .
27. Duke pasur parasysh një rezultat të tillë të procedurës penale, parashtruesi i kërkesës parashtrroi padi në Gjykatën Themelore kundër Doganave të Kosovës, përmes të cilës kërkoi anulimin e vendimit të Komisionit Disiplinor të Shërbimit Doganor 234 për suspendim nga puna dhe vendimit 367 për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të Drejtorit të Përgjithshëm të Doganave.
28. Më 30 maj 2014, Gjykata Themelore nxori Aktgjykimin C. nr. 949/13, përmes të cilit aprovoi në tërësi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës si të bazuar, duke anuluar kështu vendimet e Komisionit Disiplinor të Shërbimit Doganor nr. 324 të 26 shtatorit 2009 dhe 367 të 30 tetorit 2008. Me të njëjtin aktgjykim, detyroi Doganat e Kosovës *„që në afatin kohor prej shtatë ditësh nga pranimi i këtij aktgjykimi, paditësin ta kthejë në punë dhe detyrat e punës – shef i ndërrimit, sipas gradës D-7, me të gjitha të drejtat nga marrëdhënia e punës“*.
29. Në arsyetimin e aktgjykimit të Gjykatës Themelore thuhet *„Ndonëse Ligji për punë i jep autorizim punëdhënësit që në kushte të caktuara në nenin 70, t'ia ndërpres marrëdhënjen e punës të punësuarit, kjo nuk mund të nënkuptohet si e drejtë e punëdhënësit që të veprojë në mënyrë arbitrare ndaj punëmarrësve. Për më tepër, me aktgjykimin e parë të gjykatës në procedurë penale është gjetur se paditësi nuk është fajtor për veprën për të cilën është akuzuar prandaj, nga kjo, gjykata vlerëson se ndërprerja e marrëdhënies së punës po ashtu nuk është vendim i bazuar dhe i argumentuar respektivisht, vendimi për ndërprerjen e marrëdhënies së punës është bazuar në supozime, prandaj, nga këto vlerësime, gjykata vendosi që vendimet e të paditurës për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit t'i anuloi dhe njëherazi ta detyrojë të paditurën që paditësin ta kthejë në punë me të gjitha të drejtat dhe detyrat nga marrëdhënia e punës“*.
30. Përfaqësuesja e autorizuar e Doganave të Kosovës parashtrroi ankesë në Gjykatën e Apelit brenda afatit ligjor për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që aktgjykimin i kontestuar të ndryshohet apo anulohet dhe çështja të kthehet në rigjykim.
31. Më 18 prill 2016, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin Ac. nr. 3414/2014, përmes të cilit prishi aktgjykimin C. nr. 949/13 të 30 majit 2014 të Gjykatës Themelore dhe e ktheu çështjen në gjykatën e shkallës së parë për rigjykim.
32. Në arsyetimin e aktvendimit thuhet: *„Gjykata e Apelit e Kosovës tani për tani nuk mund ta pranojë si të drejtë dhe të ligjshme, aktgjykimin e gjykatës së*

shkallës së parë, nga se vlerëson se, gjykata e shkallës së parë gjatë procedurës së zhvilluar në këtë çështje kontestimore, ka bërë shkelje thelbësore nga dispozitat e neni 182 par. 2 pika n) të LPK-së, për shkak të të cilave, aktgjykimi si i tillë nuk mund të ekzaminohet dhe në të njëjtën kohë edhe e drejta materiale është zbatuar gabimisht nga se aktgjykimi i tillë është rrjedhojë e zbatimit të gabuar të dispozitave të nenit 70 të Ligjit të Punës.

Paqartësia e dispozitivit qëndron në faktin se, përderisa në dispozitiv, aprovohet kërkesëpadia e paditësit dhe anulohen vendimet kontestuese të të paditurës, në pjesën arsyetuese të saj nga ana e gjykatës së shkallës së parë nuk ipen arsye konkrete për faktet vendimtare, të cilat e kanë shtyrë gjykatën e shkallës së parë për të marr një vendim të tillë. Pra, në pjesën arsyetuese të aktgjykimit të atakuar, vendimet kontestuese të të paditurës nuk përmenden fare, e as që arsyetohen të njëjtat. Në këtë aspekt dispozitivi i aktgjykimit rezulton të jetë në kundërshtim me arsyetimin e dhënë, për çka paraqet edhe shkelje esenciale të dispozitave të sipër cekura ligjore”.

33. Më 31 mars 2017, Gjykata Themelore në procedurën e përsëritur nxori Aktgjykimin C. nr. 901/16, përmes të cilit aprovoi kërkesëpadinë e parashtresit të kërkesës në tërësinë e saj, anuloi Vendimin 324, të 26 shtatorit 2009 dhe 367 të 30 tetorit 2008, me të cilin e detyroi të paditurën që në afat prej shtatë ditëve, nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi ta kthejë paditësin në punë dhe detyrat e punës - shefi i ndërrimit, sipas shkallës D-7, ose në detyra të tjera që korrespondojnë me kualifikimin e tij profesional dhe përvojën e punës.
34. Në arsyetimin e aktgjykimit, Gjykata Themelore deklaroi: “Duke marrë parasysh se në kohën e nxjerrjes së vendimit të Komisionit disiplinor për shqiptimin e masës disiplinore – largim nga puna, si ligj i aplikueshëm ka qenë Ligji themelor i punës, i shpallur me Rregulloren e UNMIK-ut 2001/27 dhe Ligji mbi të drejtat themelore (1989), kështu bazuar në rrethanat e rastit, gjykata gjen se e paditura gjithashtu ka vepruar në kundërshtim me dispozitën e nenit 67, par 1 dhe 2 të Ligjit për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës, të cilat dispozita në pjesën përkatëse parashohin: ngritja e procedurave disiplinore parashkruhet për gjashtë muaj nga dita kur mësohet për shkeljen e detyrave të punës, përkatësisht brenda një viti nga dita kur është bërë shkelja;...”

„[...] duke gjetur se vendimi për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit është në kundërshtim me nenin 11 të Ligjit themelor të punës dhe nenin 67 të Ligjit për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës, prandaj për këto arsye gjykata vendosi që kërkesëpadinë ta miratojë të bazuar dhe ta anulojë vendimin për masë disiplinore të organit të shkallës së parë (të ratifikuar nga organi i shkallës së dytë të të paditurës) si të kundërligjshëm. Meqenëse si pasojë e vendimit të kundërligjshëm paditësi është larguar nga puna, për këtë arsye gjykata vendosi që ta detyroj të paditurën që paditësin ta kthejë në marrëdhënie pune në Doganat e Kosovës, në vendin e punës sipas gradës dhe pozitës në të cilën paditësi ka punuar deri në shqiptimin e masës disiplinore, ose në ndonjë vend tjetër të punës që i përgjigjet gradës së njëjtë dhe përgatitjes profesionale të paditësit”.

35. Përfaqësuesja e autorizuar e Doganave të Kosovës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore C. nr. 901/16, duke pretenduar shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore; vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që aktgjykimi i ankimuar të ndryshohet ose anulohet dhe të kthehet për rigjykim.
36. Më 26 prill 2019, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin Ac. nr. 3943/17, me të cilin: në paragrafin I e aprovoi si të bazuar ankesën e të paditurës Doganat e Kosovës, në paragrafin II ndryshoi aktgjykimin e Gjykatës Themelore C. nr. 901/16, të 31 marsit 2017, në paragrafin III refuzoi si plotësisht të pabazuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës për anulimin e vendimit të Doganës së Kosovës nr. 324 të 26 shtatorit 2009 dhe nr. 367, të 30 tetorit 2008.
37. Në arsyetimin e aktgjykimit të Gjykatës së Apelit theksohet: *„Gjykata e Apelit vlerëson se veprimet e të paditurës për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit janë veprime tërësisht të ligjshme në pajtim me nenin 58, paragrafi 1, pika 1 të Ligjit për të Drejtat Themelore nga Marrëdhënia e Punës, i cili i referohet rasteve të rënda të sjelljes së keqe të punonjësit. Në këtë rast, veprimet e paditësit të konstatuara nga arbitri disiplinor kualifikohen si veprime që përbëjnë shkelje të rëndë të detyrave të punës, për çka Gjykata e Apelit vlerëson se masa e shqiptuar nga punëdhënësi është proporcionale me natyrën e shkeljes, e rrjedhimisht është edhe masë e ligjshme. Pra, në rastin e përjashtimit nga puna të paditësit, punëdhënësi ka zbatuar në tërësi dispozitat për procedurën disiplinore deri te përjashtimi nga puna dhe ka zbatuar dispozitat materialo-juridike në mënyrë adekuate sipas gjendjes faktike të konstatuar në Raportin e Arbitrit Disiplinor”.*
- Gjykata e shkallës së parë gabimisht dhe në mënyrë jo të plotë ka aplikuar të drejtën materiale kur ka vendosur sipas dispozitës së nenit 67 par. 1 dhe 2 të Ligjit për të Drejtat Themelore nga marrëdhënia e punës”[...] Gjykata e Apelit konstaton se në nenin 67 par. 3 të Ligjit për të Drejtat Themelore nga marrëdhënia e punës, përcaktohet se: „Zhvillimi i procedurës disiplinore parashkruhet para se të kaloj një vit nga dita kur është mësuar për shkeljen e detyrës së punës, dhe për ekzekutuesin e veprës, përkatësisht pai të kalojnë 18 muaj nga dita kur është bërë shkelja”. [...] Pra, nga data e shkaktimit të shkeljes (11.07.2007) e deri më (30.09.2008) kur është ratifikuar masa e përjashtimit nga puna, e tërë procedura disiplinore është zhvilluar dhe ka përfunduar brenda 18 muajsh, siç parashihet në par 3 të këtij neni, andaj nuk kemi parashkrim të kërkesës disiplinore”.*
38. Parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit Ac. nr. 3943/17, duke pretenduar shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, duke propozuar që aktgjykimi i gjykatës së shkallës së dytë të ndryshohet në mënyrë që aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë të mbetet në fuqi.
39. Më 10 qershor 2020, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin Rev. nr. 423/2019, përmes të cilit refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës kundër aktgjykimit, Ac. nr. 3943/2017 të Gjykatës së Apelit.

40. Në arsyetimin e aktgjykimit, Gjykata Supreme deklaroi: „Gjykata Supreme vlerëson se vendimi për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit është ligjërishit i drejtë pasi që paditësi ka bërë shkelje të dispozitave të sipërcituara të Kodit të Mirësjelljes. Vendimi i Komisionit Disiplinor mbi shqiptimin e masës disiplinore është marr në bazë të nenit 12.4 nënpika 9 të Udhëzimit Administrativ nr. 56/2008 datë 30.01.2008 mbi Procedurat Disiplinore, ku parashihet se për shkelje të Kodit të Mirësjelljes punëtorit mund t'i shqiptohet masa disiplinore përjashtim nga puna.

Gjykata Supreme po ashtu vlerëson se vendimi mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit është marrë në bazë të procedurës të përcaktuar me Udhëzimin Administrativ Nr. 56/2008 mbi Procedurat Disiplinore, përgjegjësia e paditësit është vërtetuar nga Komisionin disiplinor duke i mundësuar që paditësi të deklarohet lidhur me shkeljet e detyrave të punës. Kjo Gjykatë po ashtu e pranon si të drejtë qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së dytë se zhvillimi i procedurës disiplinore ndaj paditësit, nuk është parashkruar në kuptim të nenit 67 par. 3 të Ligjit për të Drejtat Themelore nga Marrëdhënia e Punës për arsye se, procedura disiplinore ndaj paditësit është filluar dhe zhvilluar në afatin prej 18 muajsh, paditësi shkeljen e detyrës së punës e ka kryer me datën 11.07.2007, ndërsa vendimi për përjashtimin e tij nga marrëdhënia e punës është bërë me datën 30.09.2008.

Nga kjo rrjedhë se gjykata e shkallës së dytë, drejtë ka vlerësuar se paditësi është përgjegjës për shkelje të detyrave të punës.“

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

41. Në kërkesë, parashtruesi i kërkesës i arsyetoi të gjitha pretendimet e tij për shkelje të Kushtetutës dhe KEDNJ-së në vetëm një paragraf me përmbajtje si në vijim:

„Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 423/2019 dt. 10.06.2020, dike i shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 – e Drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, neni 49 – e drejta e punës dhe ushtrimi i profesionit dhe neni 55 – Kufizimi i të drejtave dhe lirive themelore të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6, E drejta për një proces gjyqësor dhe Konventa Evropiane e të drejtave dhe lirive të Njeriut dhe mbrojtjen e tyre, si dhe parimet „reformatio in peius“ dhe „res judicata“.“

42. Sa i përket kërkesës në Gjykatë, parashtruesi i kërkesës deklaroi:

„Unë isha punëtor i Doganës të Republikës së Kosovës i larguar padrejtësisht kërkoi nga Gjykata Kushtetuese:

1. Kthimin e çështjes time në pikën zero tek Gjykatat të cilat e shkelën ligjin dhe Kushtetutën e Republikës së Kosovës dhe referimi nga Gjykata Kushtetuese për kthim në vendin e punës, pagimin e të gjitha pagesave nga data e largimit deri në datën e ekzekutimit, duke paguar edhe fitimin e humbur dhe kamatën bankare“.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

43. Gjykata së pari vlerëson nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
44. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

45. Në vijim, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret e pranueshmërisë siç përcaktohen në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49 [Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

46. Sa i përket përmbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin e Gjykatës Supreme Rev. nr. 423/2019 të 10 qershorit 2020. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka qartësuar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.

47. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në paragrafin (2) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Rregullit 39 (2) i Rregullores së punës përcakton kushtet në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtojë një kërkesë, duke përfshirë edhe kushtin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Konkretisht, rregulli 39 (2) parasheh:

Rregulli 39
(Kriteret e pranueshmërisë)

"(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij".

48. Ky rregull, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme; GJEDNJ), por edhe praktikën gjyqësore të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit të deklarojë një kërkesë të papranueshme si „qartazi e pabazuar“ në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, kërkesat „qartazi të pabazuara“ mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime „të shkallës së katërt“; (ii) pretendime që kategorizohen me një „mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes“; (iii) pretendime „të pambështetura apo të paarsyetuara“; dhe në fund, (iv) pretendime „konfuze dhe të paqarta“ (shih: më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si „qartazi të pabazuar“, edhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si „qartazi të pabazuara“, shih aktgjykimin e GJEDNJ-së *Kemmache kundër Francës*, Kërkesa nr. 17621/91, e 24 nëntorit 1994, paragrafi 44, shih vendimin e GJEDNJ-së *Nikola Ivanov GALEV dhe të tjerët kundër Bullgarisë*, kërkesa nr. 18324/04, e 29 shtatorit 2009, shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Trofimchuk kundër Ukrainës*, Kërkesa nr. 4241/03, e 28 janarit 2011).
49. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht në mënyrë që të vlerësojë nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtojë thelbin e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
50. Gjykata rikujton që rrethanat e rastit në fjalë kanë të bëjnë me kërkesëpadinë, të cilën parashtruesi i kërkesës e dorëzoi në Gjykatën Themelore për anulimin e vendimeve të Komisionit Disiplinor të Doganave të Kosovës, në bazë të të cilave atij iu shqiptua masa disiplinore e ndërprerjes së marrëdhënies së punës, si dhe kthimi në vendin e punës. Vendimet e Komisionit Disiplinor të Doganave të Kosovës iu nënshtruan kontrollit gjyqësor, ku së pari, Gjykata Themelore aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës si të bazuar dhe anuloi vendimet e Komisionit Disiplinor të Doganave të Kosovës për ndërprerjen e marrëdhënies së punës, duke e urdhëruar që ai të kthehej në vendin e punës. Në

procedurën e apelit, Gjykata e Apelit anuloi aktgjykimin e Gjykatës Themelore, e ndryshoi atë në mënyrë që kërkesëpadia e parashtruesit për anulimin e vendimeve të Komisionit Disiplinor të Doganave të Kosovës për ndërprerjen e marrëdhënies së punës u refuzua si e pabazuar. Gjithashtu, edhe Gjykata Supreme në procedurën e revizionit, e hodhi poshtë kërkesën për revizion të parashtruesit të kërkesës, duke gjetur se aktgjykimi i Gjykatës së Apelit ishte i drejtë dhe i ligjshëm..

51. Parashtruesi i kërkesës, siç u shpjegua më lart, konteston pikërisht aktgjykimin e Gjykatës Supreme në lidhje me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, përmes të cilit është anuluar dhe ndryshuar aktgjykimi i Gjykatës Themelore, duke pretenduar shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenit 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] dhe nenit 55 [Kufizimi i të Drejtave dhe Lirive Themelore] të Kushtetutës, si dhe neni 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
52. Megjithatë, në kërkesë, Gjykata nuk gjen pretendime konkrete me të cilat parashtruesi i kërkesës arsyeton shkeljet e neneve të përmendura të Kushtetutës, si dhe as pretendimet për shkelje të parimeve „*reformatio in peius*” dhe „*res judicata*”, me çka ai e sjellë Gjykatën në pozicionin që para vetes nuk ka pretendime të ndërtuara ndaj të cilave Gjykata do të mund të shqyrtonte mundësinë e ekzistimit të shkeljes së neneve të Kushtetutës në të cilat thirret parashtruesi në kërkesë.
53. Duke pasur këtë parasysh, Gjykata, bazuar në praktikën e saj gjyqësore dhe praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës përbëjnë pretendime “*të pambështetura apo të paarsyetuara*”. Kjo sepse parashtruesi i kërkesës thjesht ka përmendur shkelje të neneve të Kushtetutës, pa dhënë ndonjë arsyetim dhe pa mbështetur pretendimet e tij për mënyrën në të cilën aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme, duke përfshirë edhe aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, mund të kishin rezultuar në shkelje të të drejtave dhe lirive të tij themelore të garantuara me nenet 31 dhe 55 të Kushtetutës.
54. Gjykata rikujton se ajo vazhdimisht ka theksuar se vetëm përmendja e një neni të caktuar të Kushtetutës, pa arsyetim të qartë dhe adekuat se si është shkelur ajo e drejtë, nuk mjafton si argument për të aktivizuar makinerinë e mbrojtjes që ofron Kushtetuta dhe Gjykata, si institucion që përkujdeset për respektimin e të drejtave dhe lirive të njeriut (shih, në këtë kontest, rastet e Gjykatës KIO2/18, parashtrues *Qeveria e Republikës së Kosovës [Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor]*, Aktvendim për papranueshmëri, i 20 qershorit 2019, paragrafi 36; dhe KI95/19, parashtrues *Ruzhdi Bejta*, Aktvendim për papranueshmëri i 8 tetorit 2019, paragrafët 30-31; shih aktgjykimin e GJEDNJ-së *Trofimchuk kundër Ukrainës*, Kërkesa nr. 4241/03, i 28 janarit 2011).
55. Gjykata gjithashtu rikujton që në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe paragrafët (1) (d) dhe (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe praktikës së saj gjyqësore, ka theksuar vazhdimisht (i) që palët kanë për detyrë të sqarojnë saktësisht dhe të deklarojnë në mënyrë adekuate faktet dhe pretendimet, dhe gjithashtu (ii) të dëshmojnë dhe mbështesin në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tyre për

shkeljen e të drejtave ose të dispozitave kushtetuese. Gjykata konsideron se kjo nuk ka ndodhur në rrethanat e rastit konkret.

56. Prandaj, Gjykata konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të neneve 3, 24, 31 dhe 54 të Kushtetutës janë “pretendime të pambështetura ose të paarsyetuara”, dhe për këtë arsye të papranueshme si qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese në pajtim me nenin 113. 7 të Kushtetutës, nenet 20, 47 dhe 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, më 21 korrik 2021, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T’UA KUMTOJË këtë Aktvendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë Aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky Aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka Nimani